

V. post Epiph. Matth. 13, 24—30.

Agitur hac Parabolâ, de Zizani-
orum, in Regno Cæ-
lorum seu Ecclesia,

1. Ori-
gine { 1. Ἄριστος Non sunt à DEO φιλανθρώπων. Hic enim bonum semen in
agrum suum dispersit, v. 24.
2. Θείος Sed ab illius ini-
mico, Diabolo, v. 25. qui { 1. Dormientibus Hominibus venit, v. 25.
2. Disseminatus inter triti-
cum zizaniis, abiit, ibid. Cæ-
terum h. l. de autore inquisi-
tio à Servis instituitur, & { 1. Occasio, v. 26.
habetur illius { 2. Forma, v. 27.
3. Decisio Patrisfamilias, v. 28.

2. Ex-
tirpa-
tione, { 1. Quæsitâ à Servis, v. 28.
2. Dilatâ à Domino, ad-
ditâ { 1. Ratione à periculoso, v. 29.
2. Durationis declaratione, v. 30.

Dominica Septuagesimæ, Ev. Matth. 20, 1—16.

Docet h. l. Christus multos ex primis fieri nobilissimos (h. e. suo se vitio indignos reddere Regno Cælorum) & Contrâ: è nobilissimis, DEI bonitate primos fieri. Duo autem DOMINUS illa de re per-
tractat:

1. Τὸ πῶς quomodo mul-
ti ex primis nobilissi-
mi. Modum Christus parabo-
licè ostendit. Parabolâ,

1. Πέγ-
πις commemorat quid Pater-
familias quidam (DEUS Opt. Max.) fecerit cum

1. Vineâ suâ (id est Ec-
clesiâ,) quanta ni-
mirum solici-
tudine, de cultura ejus laboraverit. Ideoque

1. Exiisse di-
citur conductû Operarios in-
Illam diversis horis: (h. e. æ-
tatibus, tam Mundi quàm Hominum.)

2. Constituisse unicuique merce-
dem suam, partim

1. Primâ sive primo statim at-
luculo, v. 1.
2. Tertiâ, qua alios vidisse di-
citur stantes in foro ociosos, v. 3.
3. quos ablegaverit ad confici-
endum opus suum, v. 4.
3. Sextâ & Nona, quib. idem fecisse legitur, v. 5.

1. Exprobrat otiosis suam illam detestâ-
dam ignaviam, v. 6.
2. Excusationem il-
lorum qualemcumq; (da sie dem Nie-
mand die schuld gaben) admittit, v. 7.

1. Certam: Denarium, in-
singulos dies, v. 2.
2. Incertam, justam tamen, v. 4. & 7.

2. Operarius suis, vide Litt. A.

2. Ἀπίδοσις: Sic nobilissimi erunt primi; & primi nobilissimi, v. 16.

2. Τὸ διὸν Quare contingat multos primos fieri postremos: Quia multi (sive omnes Debitus) vocati: PAUCI verò (sua certè culpa) electi, v. 16. Simile de ijs qui nomina sua militie dare consueverunt. Hi omnes dato signo comparent: sed ad nomen & bellum mittendi, multi vel emanent, vel exauktorantur. Queritur, quid fiat? Respondetur: Non Conquistoris: sed suo ipsorum vitio fieri. Pari ratione, non DEI culpa sit, quod multi pereant. Hic enim conducit, otiosos arguit, premia distribuit: sed Hominum vitio, qui murmurant, ingrati in DEUM sunt, invidi in proximum &c.

A. 2. Opera-